

SUBOTNA ŠKOLA
www.subotnaskola.org

Saveti
aktuelnosti
zanimljivosti

3. tromesečje
2020.

Reč vodama, pomoćnicima i učiteljima subotne škole u lokalnoj crkvi

Prvi deo bogoslužjenja u Adventističkoj crkvi naziva se subotna škola. Njeno poreklo i smisao je usko povezan sa nedeljnom školom nastalom u XVIII veku u Notingemu, Engleska. Omogućiti pouku o veri deci i mladima, a kasnije i odraslima, bila je ideja vodilja za ove škole. Prvu školu takve vrste među adventistima organizovao je Džejms Vajt 1853. godine u gradu Ročester, država Njujork (SAD). Imala je samo dve grupe – decu i odrasle. Mnogo važnosti je polagano na učenje biblijskih sti-hova napamet. Daljem razvoju subotne škole doprinosi G. H. Bel, prvi učitelj u školi u Batl Kriku. Ozbiljnu reorganizaciju na svetskom nivou odeljenje za subotnu školu dobija 1985. godine, kada je postalo posebna služba unutar crkve – deo novog Odeljenja crkvenih službi. Na sastanku Generalne konferencije 1995. godine organizuje se posebno odeljenje koje se danas naziva *Sabbath School/Personal Ministries Department* što bi u našem kontekstu glasilo *Odeljenje za subotnu školu i ličnu službu*.

Ciljevi koje želimo da postignemo održavanjem ovog dela bogoslu-ženja su poticanje misije, proučavanja Biblije i molitve, kao i zajedništva među vernicima. Subotna škola promovise misiju koju adventistička crkva obavlja kako na lokalnom, tako i na globalnom aspektu. Proučava-nje Biblije i molitva suština je duhovnog življenja svakog hrišćanina i to je ono što treba stalno da se ponavlja i naglašava u subotnoj školi. Ali mi smo i društvena bića i zdrav oblik zajedništva i podrške je ono što bi sva-ko prisutan u adventističkoj crkvi, tokom proučavanje subotnoškolskog materijala, trebalo da oseti i doživi. Pozivamo crkvene vođe da obra-te posebnu pažnju posetiocima subotne škole koji nemaju prethodno iskustvo i znanje Biblije, i da ih na adekvatan način uključe u diskusiju i stvore mogućnost da i oni doprinesu zajedničkom proučavanju. Za ovo je potrebna ozbiljnija priprema kao i mudrost i vođstvo Svetog Duha.

Materijal koji imate u rukama pomoćno je gradivo za upotrebu na bogoslužjenju. Za razliku od subotnoškolske pouke, ne postoji jedinstveni materijal na celom svetu koji se prevodi za sve zemlje gde postoje adventističke crkve. Naša želja je da vam ovo pomogne u usmeravanju razgovora, kreiranju atmosfere, duhovnom rastu i boljem razumevanju poruke Svetog pisma. Vi ćete najbolje oceniti koliko ona odgovaraju po-trebama vaše crkve.

Širom sveta osećaju se izazovi kojima nam savremeni život iskušava veru, a od toga nije izostavljena ni naša crkva, pa tako ni programi i

bogoslužnja u njoj. Sve je manji broj ljudi koji posećuju subotnu školu, a sve više onih koji dođu samo da odslušaju propoved i da je ocene. Mnoge lokalne crkve bore se da održe vreme učiteljskih časova kao i da pronađu adekvatne i spremne osobe koji bi povele diskusiju u pravcu subotnoškolskog materijala. I pored svih izazova, sigurni smo da ovaj posao ima veliku vrednost za našu decu ali i za odrasle. Nemojte se obeshrabriti već pronađite novu snagu i nastavite dalje. Ako ste dugo vreme u ovoj službi, možda bi vam koristila pauza i odmor. Vas, koji niste u takvoj mogućnosti, želimo da ohrabrimo rečima apostola Pavla: »Zato, braćo moja ljubazna, budite tvrdi, ne dajte se pomaknuti, i napredujte jednako u djelu Gospodnjemu znajući da trud vaš nije uzalud pred Gospodom« (1. Korinćanima 15,58). Vama, kojima je povereno vođenje subotne škole, želimo da ponudimo svu podršku kako u materijalima tako i na svaki drugi mogući način. Budite slobodni da nam se obratite i, ako je potrebno, pozovete da vam pomognemo u vašem radu.

Želimir Stanić

*Odeljenje za subotnu školu i ličnu službu
pri Jugoistočnoj evropskoj uniji*

III tromesečje

Subota, 4. jul 2020.

SVE POČINJE S BOGOM

*»Jer je u Njemu stvoreno sve što je na nebesima i na zemlji...
sve je Njegovim posredstvom stvoreno – i za Njega.«*

(Kološanima 1,16)

Traganje za svrhom života zaokupljalo je ljude hiljadama godina. Ali često krećemo s pogrešne tačke – od sebe. Postavljamo egocentrična pitanja poput ovih: Šta želim da budem? Šta želim da učinim sa svojim životom? Koji su moji ciljevi, moje ambicije, moji snovi za budućnost? Ako se usredsredimo na sebe, nikada nećemo otkriti svrhu svog života. Biblija kaže: »U ruci je Njegovoj duša svega što života ima, i dah svakog tela čovečjega.«

Nasuprot onome što poručuju mnoge popularne knjige, filmovi i kursevi, nećete otkriti smisao svog života gledajući u sebe. To ste verovatno već isprobali. Niste sami sebe ni stvorili, pa tako ne možete sami sebi ni objasniti s kojom namerom ste stvoreni. Kada bih vam pokazao neki pronalazak koji do sada niste videli, ne biste znali koja mu je namena, a ni pronalazak ne bi sam za sebe mogao mnogo da vam objasni. Samo bi pronalazač ili uputstvo za upotrebu mogli da vam objasne namenu ovog pronalaska.

Kako, onda, otkriti svrhu zbog koje ste stvoreni? Imate samo dve opcije. Prva je nagađanje. To je ono što bira većina ljudi. Oni nagađaju, pogađaju, teoretišu. Kada čovek kaže: »Oduvek sam mislio da je život...« on u stvari misli: »Ovo je ono najbolje što sam mogao da smislim.« Hiljadama godina, briljantni filozofi raspravljali su i razmišljali o značenju života. Filozofija je važan predmet i od nje ima koristi, ali kada se radi o određivanju svrhe života, čak i najmudriji filozofi samo nagađaju. Dr Hju Murhed, profesor filozofije sa Nortistern univerziteta u Ilinoisu, pi-

smeno je kontaktirao 250 najpoznatijih svetskih filozofa, naučnika i intelektualaca, postavljajući im pitanje: »U čemu je smisao života?« Posle toga objavio je knjigu sa njihovim odgovorima. Neki su ponudili svoje najbolje predloge, neki su priznali da su upravo izmislili smisao života, a drugi su bili dovoljno iskreni da priznaju da nemaju pojma. Ustvari, veliki broj poznatih intelektualaca zamolio je profesora Murheda da im napiše pismo i kaže šta je smisao života, ako on to otkrije!

Jednom prilikom sam se izgubio u planinama. Kada sam se zaustavio da upitam kako da stignem do kampa, rečeno mi je: »Tamo ne možeš da stigneš odavde. Moraš krenuti s druge strane planine!« Isto tako, ne možete otkriti ni svrhu svog života tako što ćete se usredsrediti na sebe. Morate krenuti od Boga, svog tvorca. Vi postojite samo zato što Bog želi da postojite. Bog vas je stvorio za sebe. Dokle god to ne shvatite, život neće imati smisla. Samo u Bogu možemo otkriti svoje poreklo, svoj identitet, značaj i sudbinu. Svaki drugi put slepa je ulica. Da bismo otkrili svrhu nekog pronalaska, najlakše je da pitamo pronalazača. Isto važi i za otkrivanje svrhe vašeg života: pitajte Boga. Bog nas nije ostavio da nagađamo i tumaramo u mraku. U Bibliji nam je jasno otkriveno: Svoju svrhu otkrivajte u zajednici sa Hristom.

Subota, 11. jul 2020.

VI NISTE SLUČAJNOST

*»Ovako govori Gospod koji te stvori i sazda te od rođenja tvoga.«
(Isaija 44,2a)*

Vi niste slučajnost. Vaše rođenje nije bilo greška ili nezgoda, niti je vaš život slučajnost. Možda vas roditelji nisu planirali, ali Bog jeste. On uopšte nije bio iznenađen vašim rođenjem. Ustvari, On ga je očekivao. Biblija kaže: »Nijedna se kost moja nije sakrila od Tebe kad sam tajno sazdan« »Zametak moj videše oči Tvoje, u knjizi je Tvojoj sve to zapisano, i dani zabeleženi, kad ih još nije bilo nijednoga.« Božja namera uzima u obzir ljudsku grešku pa čak i greh. Bog nikada ništa ne radi slučajno i nikada ne greši. On ima razlog za sve što je stvorio. Svaku biljku i svaku životinju Bog je planirao, a svako ljudsko biće je stvoreno da u sebi ima neku svrhu. Božja ljubav bila je motiv za vaše stvaranje. Biblija kaže: »Jer nas je u Njemu izabrao pre stvaranja sveta – da budemo sveti i neporočni pred Njim.«

Bog je mislio na vas još pre nego što je stvorio svet. Ustvari, zato ga je i stvorio! Bog je našu planetu načinio takvom kakva jeste upravo zato da bismo na njoj mogli da živimo. Mi smo predmet Njegove ljubavi i najvredniji od svih Njegovih stvorenja. Biblija kaže: »Jer nas dragovoljno porodi rečju istine, da budemo novina od Njegovog stvorenja.« Eto, toliko vas Bog voli i vrednuje! Bog se ne kocka – sve planira s velikom preciznošću. Što fizičari, biolozi i drugi naučnici više znaju o svemiru, to bolje možemo da razumemo koliko je on savršen za naš život, da poseduje upravo ono što je potrebno da bi čovek mogao u njemu da obitava. Dr Majkl Denton, upravnik istraživačkog tima za humanu molekularnu genetiku na Univerzitetu Otago, s Novog Zelanda, zaključio je sledeće: »Svi dokazi koji su nam dostupni zahvaljujući biološkim istraživanjima samo podržavaju suštinu tvrdnje... da je ceo kosmos zamišljen kao celina čiji osnovni cilj i svrhu predstavlja život i ljudski rod.« Biblija je o ovome govorila hiljadama godina ranije: »Bog, koji je saznao zemlju nije je stvorio naprasno, nego je načinio da se na njoj nastava.«

Zašto je Bog učinio sve ovo? Zašto bi sve to radio i zamarao se stvarajući univerzum za nas? Zato što je on Bog ljubavi. Ovakva ljubav je nemerljiva, ali je potpuno pouzdana. Sazdani ste kao poseban predmet Božje ljubavi! Bog vas je stvorio tako da bi vas mogao voleti. To je istina na kojoj treba da gradite svoj život. Biblija nam govori: »...jer je Bog ljubav«. Ne piše da Bog poseduje ljubav. On jeste ljubav! Ljubav je suština Božjeg karaktera. Unutar zajednice Trojedinog Boga postoji savršena ljubav, pa zato Bog nije imao posebnu potrebu da vas stvori. On nije bio usamljen. Međutim, želeo je da vas načini da bi izrazio svoju ljubav. Bog kaže: »Slušajte me... koje nosim od utrobe, koje držim od rođenja. I do starosti vaše Ja ću biti isti, i Ja ću vas nositi do seda veka; Ja sam stvorio i Ja ću nositi, Ja ću vas nositi i izbaviću.«

Subota, 18. jul 2020.

KADA IZGLEDA DA JE BOG DALEKO?

»Čekaću dakle Gospoda, koji je sakrio lice svoje od doma Jakovljeva, i uzdaću se u njega.« (Isaija 8,17)

Bog je stvaran, bez obzira kako se vi osećate. Lako je proslavljati Boga kada vam u životu sve ide dobro kada se On pobrinuo za hranu, prijatelje, porodicu, zdravlje i sreću. Ali, prilike nisu uvek prijatne. Kako

Ga tada proslavljamo? Šta radite kada vam se čini da je Bog milionima kilometara daleko? Najdublji stepen proslavljanja Boga jeste kada Ga slavimo uprkos bolu, kada Mu zahvaljujemo u nevoljama, verujemo kada smo u iskušenju, predajemo Mu se kada trpimo, i volimo Ga kada se čini da je daleko. Prijateljstvo je često stavljeno na probu kada smo razdvojeni i nastane tišina; ili smo fizički udaljeni ili smo sprečeni da razgovaramo. U vašem prijateljstvu sa Bogom, nećete uvek osećati da ste Mu blizu. Filip Jensi mudro je primetio: »U svakom odnosu postoji vreme bliskosti i vreme razdvojenosti, a i u odnosu sa Bogom, bez obzira na bliskost, klatno će se pomeriti sa jedne strane na drugu.«

Tada je teško proslavljati Ga. Da bi vaše prijateljstvo postalo zrelo, Bog će ga staviti na probu periodima prividnog odvajanja, kada vam se čini da vas je napustio ili zaboravio. Osećate kao da je Bog milionima kilometara daleko. Jovan govori o ovim danima duhovne suše, sumnje i otuđenja kao o »duhovnoj noći« Henri Nouven ih zove »služba odsustvovanja«. A. V. Tozer te dane naziva »noćna služba«. Drugi o njima govore kao o »hladnoći srca« Osim Isusa, David je imao bliskije prijateljstvo sa Bogom nego bilo ko drugi. Bog je uživao nazivajući ga »čovjek po mom srcu« Ipak je David često gundao zbog vidnog Božjeg odsustva: »Zašto Gospode, stojiš daleko, kriješ se kad je nevolja.« »Zašto si me ostavio udaljivši se od spase-nja mojega, od reči vike moje?« »Zašto si me odbacio?« Naravno, Bog nije stvarno ostavio Davida, kao što ne ostavlja ni vas. Neprestano je obećavao: »Nikada neću odstupiti od tebe, niti ću te ostaviti.« Ali, Bog nije obećao »uvek ćeš osećati moje prisustvo« Ustvari, Biblija piše da Bog ponekad krije svoje lice od nas. Ima trenutaka u vašem životu kada izgleda da se »izgubio u akciji«. Floyd Meklang to ovako opisuje: »Probudiš se tako jednog jutra, a sva tvoja duhovna osećanja nestala. Moliš se, ništa. Ukoravaš đavola, nema promene... prijatelji se mole za tebe... priznaš svaki greh koji ti padne na pamet, ideš okolo i moliš za oprostaj sve one koje poznaješ. Postiš... još uvek ništa. Počneš da se pitaš koliko će ova duhovna gluvoća da potraje? Danima? Nedeljama? Mesecima? Ima li kraja?... Imaš utisak kao da ti se molitve odbijaju od tavanice. Duboko depresivan, uzvikneš: 'Šta je to sa mnom. Istina je da sa tobom nije ništa! Ovo je normalni put sazrevanja vašeg prijateljstva sa Bogom. Svaki hrišćanin prolazi kroz ovo najmanje jednom. Bolno je i zbunjujuće, ali je neophodno. Ovo saznanje je dalo nadu Jovu kada nije mogao da oseti Božje prisustvo. Rekao je: *Gle, ako pođem napred, nema Ga; ako li natrag, ne nalazim Ga; ako nalevo, ne vidim Ga, ako nadesno, zaklonio se, ne mogu Ga videti. Ali On zna put moj; kad me okuša, izaći ću kao zlato.*«

Kada izgleda kao da se Bog udaljio, možda vam se učini da je ljut na vas ili da vas kažnjava zbog nekog greha. Ustvari, greh nas zaista razdvaja od bliskog odnosa sa Bogom. Svojom neposlušnošću, sukobljavanjem sa drugima, zauzetošću, prijateljstvom sa ovim svetom i drugim gresima mi žalostimo Božjeg Duha i hladimo naše zajedništvo sa Njim. Osećanje odbačenosti i otuđenosti od Boga nema veze sa grehom. Sa ovim se svi moramo suočiti: hoćete li nastaviti da volite, verujete, slušate i proslavljate Boga čak i kada ne osećate Njegovo prisustvo niti imate vidljiv dokaz Njegovog delovanja u vašem životu? Najčešća greška koju hrišćani danas prave proslavljajući Boga jeste traženje doživljaja, a ne traženje Boga. Oni očekuju pojavu posebnih osećanja, i ako do njih dođe, zaključuju da su proslavljali Boga. Greška! Ustvari, Bog često uklanja naša osećanja da ne bismo zavisili od njih. Traženje osećanja, čak i osećanja bliskosti sa Hristom, nije proslavljanje Boga. Bog je uvek sa nama.

Subota, 25. juli 2020.

STVOREN ZA VEČNOST

»On je njima u srce i misao o večnosti metnuo.«

(Propovednik 3,11)

Nije život ono što se čini. Život na zemlji je samo proba kostima pre prvog izvođenja predstave. Provešćete mnogo više vremena u večnosti nego ovde. Zemlja je pozornica, predškolsko, proba za život u večnosti. To je trening pre stvarne utakmice; zagrevanje pred trku. Ovaj život je priprema za onaj sledeći. U najboljem slučaju, ovde ćete živeti sto godina, ali ćete u večnosti biti zauvek. Vaš zemaljski život je, kako je to rekao ser Thomas Braun: »samo mala zagrada u večnosti«. Stvoreni ste da večno trajete.

Biblija kaže: »On je njima u srce i misao o večnosti metnuo.« U vama postoji urođeni instinkt koji teži ka besmrtnosti. To je zato što vas je Bog oblikovao, po svom liku, da živite večno. Mada znamo da svako jednom umre, uvek nam se čini da je smrt nešto neprirodno i nefer. Razlog što osećamo da bi trebalo da živimo večno je taj što nam je Bog tu želju »urezao« u mozak! Jednog dana srce će prestati da kuca. Tada će skončati vaše telo i završiće se vaše vreme na zemlji, ali tu neće biti vaš kraj. Biblija naziva vaše zemaljsko telo »šator«, ali o vašem budućem telu govori kao o »kući«. Biblija kaže: »Znamo zaista da ako se ovaj šator, u kome mi na

zemlji prebivamo, uništi, imamo na nebu zgradu koja je Božje delo, dom večni, koji nije ljudska ruka gradila.« Dok zemaljski život nudi mnoštvo izbora, večnost nudi samo dva: život sa Bogom ili smrt. Vaše zajedništvo sa Bogom ovde na zemlji odrediće vaše zajedništvo sa Njim u večnosti. Ako naučite da volite i verujete Božjem Sinu, Isusu, bićete pozvani da večnost provedete sa Njim. S druge strane, ako odbacite ovu ljubav, oprostene i spasenje, provešćete večnost zauvek odvojeni od Boga.

Klajv S. Luis je rekao: »Postoje dve vrste ljudi: oni koji kažu Bogu 'Neka bude volja Tvoja i oni kojima Bog kaže: U redu, neka bude po tvojoj volji.« Tužno, ali mnogi će večno živeti bez Boga zato što su izabrali da žive bez Njega ovde na zemlji. Kada budete potpuno razumeli da postoji nešto više od sadašnjeg života, i kada shvatite da je ovaj život samo priprema za večnost, počecete da živite drugačije. Počecete da živite u svetlu večnosti, i to će obojiti svaku vašu vezu, zadatak i situaciju. Odjednom će mnoge aktivnosti, ciljevi, pa i problemi koji su do tada izgledali toliko važni, početi da izgledaju nevažni, mali i bezvredni. Što živite bliže Bogu, sve drugo se čini manje vrednim. Kada živite u svetlu večnosti, menjaju se vaša merila vrednosti. Svoje vreme i novac koristite mudrije. Veću vrednost pridajete odnosima sa ljudima i ličnostima nego slavi, bogatstvu i dostignućima ili zabavi. Vaši prioriteti su određeni. Više vam nije važno da idete ukorak s trendovima, modom i popularnim vrednostima. U odnosu na večnost, naše vreme na zemlji je samo treptaj oka, ali njegove posledice biće večne. Dela koja su učinjena u ovom životu odlučice o sudbini sledećeg. Možda nam se čini da nam je dato malo vremena; ali ono je dovoljno da donese-mo ispravnu odluku.

Subota, 1. avgust 2020.

GLEDATI ŽIVOT IZ BOŽJE PERSPEKTIVE

*»Mi ne vidimo stvari onakve kakve one jesu,
nego ih vidimo onako kakvi smo mi.«*

Način na koji vidite svoj život oblikuje vaš život. Vaše životne odrednice opredeljuju vašu sudbinu. Vaš pogled u budućnost uticaće na to kako provodite vreme, kako trošite novac, koristite svoje talente i vrednujete svoja prijateljstva. Jedan od najboljih načina da razumete druge ljude jeste da ih pitate: »Kako vidite svoj život?« Otkrićete da ima onoliko ra-

zličitih odgovora koliko i ljudi. Rečeno mi je da je život cirkus, minsko polje, tobogan, slagalica, simfonija, putovanje i igranka. Da sam pitao kako biste predstavili svoj život, koja bi vam slika pala na pamet? Ta slika je vaša životna metafora. To je pogled na život koga se vi držite, svesno ili nesvesno. To je ono kako opisujete život i šta od njega očekujete.

Ljudi često izražavaju svoje životne stavove tako što nose određenu odeću, nakit, voze određenu marku automobila, imaju posebnu frizuru, nalepnice pa čak i tetovažu. Vaša neizrečena predstava života utiče na vaš život i više nego što mislite. Ona određuje vaša očekivanja, vrednosti, odnose, ciljeve i prioritete. Na primer, ako mislite da je život zabava – osnovna vrednost u vašem životu biće zabavljanje. Ako smatrate da je život trka, cenićete brzinu i verovatno ćete stalno biti u nekoj žurbi. Ako mislite da je život maraton, vrednovaćete izdržljivost. Smatrate li da je život borba ili igra, biće vam veoma važno pobeđivanje. Koji je vaš pogled na život? Možda zasnivate svoj život na pogrešnoj slici života. Da biste ispunili svrhu zbog koje vas je Bog stvorio, moraćete da se suprotstavite opšte prihvaćenoj mudrosti i da je zamenite biblijskim predstavama života. Biblija kaže: »I ne upodobljavajte se ovom svetu, nego se preobražavajte obnavljanjem svoga uma, da biste mogli da razaberete šta je volja Božja, šta je dobro, ugodno i savršeno.«

Život na zemlji je dar poverenja. Ovo je dobra biblijska metafora života. Naše vreme na zemlji, naša energija, inteligencija, mogućnosti, prijateljstva i sredstva darovi su od Boga i on nam ih je poverio da se o njima brinemo i upravljamo. Mi smo upravitelji svega što nam je Bog dao. Ovaj koncept upraviteljstva počinje spoznajom da je Bog vlasnik svega i svakoga na zemlji. Biblija kaže: »Gospodnja je zemlja i što je god u njoj, vaseljena i sve što živi na njoj.« Zato se zapitajte: šta ja činim sa darom koji mi je poveren? Kako ga koristim?

Subota, 8. avgust 2020.

ŽIVOT JE PROLAZAN

*»Kaži mi, Gospode, kraj moj, i dokle će trajati dani moji,
da znam kako sam ništa.« (Psalmi 39,4)*

Zemaljski život je prolazan. Biblija je prepuna metafora koje govore o kratkoj, privremenoj, prolaznoj prirodi zemaljskog života. Život je opisan kao magla, brzi trkač, dah i dim. Biblija kaže: »Jer smo mi ju-

čerašnji, i ne znamo ništa, jer su naši dani na zemlji sen.« Da biste što je moguće bolje iskoristili svoj život, ne smete zaboraviti dve istine: prvo, u poređenju sa večnošću, život je izuzetno kratak. Drugo, zemlja je samo privremeno boravište. Ovde nećete biti dugo, zato se nemojte previše vezivati. Zamolite Boga da vam pomogne da vidite zemaljski život onako kako ga On vidi. David se molio: »O Gospode, kraj mi moj pokaži! Koliko će da mi traju dani? Pokaži mi kako ću skončati.« Više puta Biblija upoređuje život na zemlji sa privremenim boravkom u nekoj stranoj državi. Ovo nije vaš stalni dom niti konačno odredište. Vi ste samo prolaznik, samo posećujete zemlju. Biblija koristi reči kao što su tuđinac, stranac, putnik, namernik, gost i posetilac da bi opisala taj kratki boravak na zemlji. Bog kaže da Njegova deca treba drugačije da misle o životu nego nevernici. »Oni misle samo na zemaljsko. Naše carstvo je, međutim, na nebesima, odakle i Spasitelja očekujemo, Gospoda Isusa Hrista.« Zamislite da ste zamoljeni od strane svoje države da budete ambasador u nekoj neprijateljskoj zemlji. Morali biste svakako da naučite novi jezik i prilagodite se nekim običajima, da prihvatite kulturološke razlike u cilju ispunjenja svoje misije. Da bi ispunili zadatak, morali biste da uspostavite kontakte i da se povežete sa tim ljudima. Ali, pretpostavite da ste postali isuviše prilagođeni i da ste se nekako zaljubili u tu zemlju, stavljajući je ispred svoje domovine. Vaša odanost i obaveza bi se promenile. Iskompromitovala bi se vaša uloga ambasadora. Umesto da predstavljate svoju zemlju, počeli biste da se ponašate kao njen neprijatelj. Bili biste izdajnik. Biblija kaže: »Mi smo, dakle, poslanici za Hrista«

Tužno je, ali mnogi hrišćani su izdali svog Cara i Njegovo carstvo. Nerazumno su zaključili da je, zbog toga što žive na zemlji, ona njihov večni dom. Nije tako. Biblija je jasna: »Ljubljeni, molim vas kao stranice i putnike na zemlji, da se čuvate telesnih žudnji, koje s dušom rat vode«. Bog nas upozorava da ne budemo suviše privrženi onome što je oko nas zato što je to prolazno. Rečeno nam je: »I koji ovaj svet uživaju kao da ga ne uživaju – jer prolazi obličje ovoga sveta.« Vaše vreme na zemlji nije dovršena priča vašeg života. Morate čekati do neba da bi dobili ostala poglavlja. Da bi na zemlji živeli kao stranac, potrebna vam je vera. Da li je imate?

Subota, 15. avgust 2020.

SUŠTINA PROSLAVLJANJA BOGA

*»Predajte Bogu sebe, kao žive iz mrtvih, a svoje udove
Bogu za oružje pravednosti.« (Rimljanima 6,13)*

Sušтина proslavljanja Boga je predaja. Predaja nije popularna reč, ne volimo je skoro isto koliko i reč potčinjenost. Ona ukazuje na gubitak, a niko ne želi da bude gubitnik. Predaja izaziva onu neprijatnu sliku priznavanja poraza u borbi, izgubljenu igru ili popuštanje pred jačim protivnikom. Ova reč je skoro uvek upotrebljena u negativnom kontekstu. Uхваćeni kriminalci se predaju vlastima. U današnjoj takmičarskoj kulturi naučeni smo da nikada ne odustajemo i da nikada ne popuštamo – tako da ne čujemo mnogo o predavanju. Ako je pobeđivanje sve, predaja je nezamisliva. Radije ćemo govoriti o pobeđivanju, uspehu, nadjačavanju i savladavanju, nego o popuštanju, potčinjavanju, poslušnosti i predaji. Ali, predavanje Bogu je suština proslavljanja Boga. To je prirodni odgovor na začuđujuću Božju ljubav i milost. Mi sebe predajemo Njemu, ne iz straha ili dužnosti, već iz ljubavi. »Mi volimo zato što je On prvi zavoleo nas.«

Do istinskog proslavljanja Boga – kada Mu ugađamo – dolazi kada sebe potpuno predamo Bogu. Dati sebe Bogu jeste ono glavno u proslavljanju Boga. Ovim činom predaje možemo da nazovemo mnogo šta: posvećenje, učiniti Isusa svojim Gospodom, uzimanje svog krsta, umiranje sebi, prepuštanje Duhu. Ono što je važno je da to učiniš, a ne da se to samo tako zove. Bog želi tvoj život – i to ceo. Devedeset pet posto nije dovoljno. Ima tri prepreke koje blokiraju potpunu predaju Bogu: strah, ponos i zbnjenost. Mi ne shvatamo koliko nas Bog voli, želimo da sami kontrolišemo svoj život i pogrešno tumačimo značenje predaje.

Mogu li verovati Bogu? Poverenje je osnovni sastojak predaje. Nećete se predati Bogu dokle god mu ne verujete, ali Mu ne možete verovati dok Ga bolje ne upoznate. Strah nas sprečava da se predamo, ali ljubav raste ruje svaki strah. Što više razumete koliko vas Bog voli, predaja postaje lakša. Kako znate da vas Bog voli? Daje vam mnoge dokaze: Bog kaže da vas voli; uvek vas gleda; On brine o svakoj sitnici u vašem životu; On vam daje sposobnost da uživajte u svemu; za vaš život ima dobre planove; On vam prašta; dugo vas trpi. Bog vas beskrajno više voli nego što možete i da zamislite. Najveći izraz ove ljubavi je žrtva Božjeg Sina za vas. »Ali Bog pokazuje svoju ljubav prema nama time što je Hristos umro za nas

kada smo još bili grešnici. Ako hoćete da saznate koliko ste važni Bogu, pogledajte na Hrista koji, raširenih ruku na krstu, govori: »Toliko te volim! Radije ću umreti, nego živeti bez tebe.«

Subota, 22. avgust 2020.

POSTATI NAJBOLJI PRIJATELJ SA BOGOM

»Ako smo, dakle,... izmireni s Bogom smrću njegovoga Sina, onda ćemo još pre biti spaseni njegovim životom, pošto smo izmireni.« (Rimljanima 5,10)

Bog želi da vam bude najbolji prijatelj. Vaš odnos sa Bogom ima mnogo različitih aspekata: Bog je vaš stvoritelj, Gospod i gospodar, sudija, otkupitelj, otac, spasitelj i još mnogo toga. Ali, najšokantnija istina je ovo: svemogućí Bog čezne da bude vaš prijatelj! U Edemu vidimo idealni Božiji odnos sa nama: Adam i Eva su uživali u bliskom prijateljstvu sa Bogom. Nije bilo rituala, ceremonija ili osobina modernih religija samo jednostavni odnos pun ljubavi između Boga i ljudi koje je stvorio. Neometani krivicom ili strahom, Adam i Eva su uživali u Bogu, i On je uživao u njima. Stvoreni smo da živimo u neprestanom Božjem prisustvu, ali posle pada, taj idealni odnos je izgubljen. Samo je nekoliko ljudi iz starozavetnog vremena imalo privilegiju da budu Božji prijatelji. Mojsije i Avram nazvani su »Božjim prijateljima«, David je nazvan »čovjek po Božjem srcu« a Jov, Enoh i Noje su, takođe, imali blisku zajednicu sa Bogom. Zavesa na hramu, koja je predstavljala našu odvojenost od Boga, pocepala se od vrha do dna, ukazujući da je direktan pristup Bogu ponovo omogućen. Nasuprot starozavetnim sveštenicima koji su provodili sate pripremajući se da se sretnu s Njim, mi danas možemo da pridemo Bogu bilo kad. Biblija kaže: »I ne samo to, nego se i hvalimo Bogom kroz Gospoda svoga Isusa Hrista, čijim smo posredstvom sada primili pomirenje.« Prijateljstvo sa Bogom je moguće samo zbog Božje milosti i Isusove žrtve. »Ali je sve od Boga, koji pomiri nas sa sobom kroz Hrista« Stara duhovna pesma glasi: »Kakav prijatelj je Isus«.

Isus je rekao: »Ne nazivam vas više slugama, jer sluga ne zna šta njegov gospodar čini; a vas sam nazvao prijateljima, zato što sam vam obznanio sve što sam čuo od Oca.« Reč prijatelj u ovom stihu ne znači obično poznanstvo nego bliski odnos, pun poverenja. Upotrebljena je ista reč koja se koristi za kuma na venčanju i za uski krug kraljevih prisnih,

poverljivih prijatelja. Na dvorovima, sluge moraju da budu na odstojanju od kralja, ali uski krug poverljivih prijatelja uživaju bliski odnos, imaju direktni pristup i poverljive informacije. Da me Bog želi za bliskog prijatelja teško mi je da razumem, ali Biblija tako kaže. Bog zaista želi da Ga prisno upoznamo. Ustvari, On je isplanirao univerzum i priredio istoriju, kao i detalje našeg života, upravo zato da bismo mogli da postanemo Njegovi prijatelji. Biblija kaže: »On je takođe učinio da sav ljudski rod potiče od jednog čoveka i da se nastani po svoj zemlji, postavio je određena vremena i granice njihovog nastanjivanja, da traže Boga ne bi li ga kako napipali i našli, pošto On nije tako daleko ni od jednog od nas.« Poznavanje Boga koji nas poznaje i voli je naša najveća privilegija, a biti poznat i voljen je ono što je Bogu najmilije. Bog kaže: »Nego ko se hvali, neka se hvali tim što razume i poznaje Mene... jer Mi je to milo.«

Subota, 29. avgust 2020.

ODLUČI DA BUDEŠ ISKREN SA BOGOM

»Približite se k Bogu i On će se približiti k vama.«

(Jakov 4,8)

Moram izabrati da budem iskren sa Bogom. Kamen temeljac za dublje prijateljstvo sa Bogom je potpuna iskrenost o svojim greškama i osećanjima. Bog zaista insistira na potpunoj iskrenosti. Nijedan od Božjih prijatelja u Bibliji nije bio savršen, svi su sagrešili i izgubili slavu Božju. Da je savršenstvo bilo zahtev za početak prijateljstva sa Bogom, nikada ne bismo mogli da budemo Njegovi prijatelji.

Srećom, zbog Božje milosti, Isus je još uvek »prijatelj grešnika.« U Bibliji, Božji prijatelji bili su iskreni po pitanju svojih osećanja, često su se žalili, naknadno kritikovali, optuživali i svađali se sa svojim Tvorcem. Međutim, izgleda da Bog nije bio pogođen njihovom otvorenosću – ustvari, On je to ohrabrivao. Bog je dozvolio Avramu da Ga ispituje i izaziva po pitanju uništenja grada Sodoma. Avram je dosađivao Bogu pitajući šta će preduzeti da bi se poštedeo grad i pregovarao s Bogom, spustivši broj pravednika od pedeset na samo deset. Bog je takođe pažljivo slušao mnoge Davidove optužbe za nepravednost, izdaju i napuštanje. Bog nije pogubio Jeremiju kada je prigovarao da ga je Bog izigrao. Jovu je bilo dozvoljeno da dá oduška svojoj gorčini za vreme iskušavanja, a na kraju, Bog je odbranio Jova zbog njegove iskrenosti, a

ukorio Jovove prijatelje jer su bili neiskreni. Bog im je rekao: »Raspalio se gnev moj na tebe i na dva prijatelja tvoja što ne govoriste o meni pravo kao sluga moj Jov... i sluga moj Jov neka se pomoli za vas.«

U jednom izuzetnom primeru otvorenog prijateljstva, Bog je iskreno izrazio gnušanje nad izrailjskom neposlušnošću. On je rekao Mojsiju da će održati obećanje da Izrailjcima dâ obećanu zemlju, ali nije išao sa njima ni koraka dalje kroz pustinju! Bog je bio sit, i dopustio je da Mojsije tačno zna kako se osećao. Mojsije, govoreći kao »prijatelj« Božji, odgovorio je sa istom iskrenošću i podelio svoje stavove. Može li Bog prihvatiti takvu otvorenu, snažnu iskrenost od vas? Apsolutno! Pravo prijateljstvo se gradi na otvorenosti. Ono što nama ljudima možda izgleda kao drskost, Bog gleda kao iskrenost. Bog sluša strastvene reči svojih prijatelja; dosadili su Mu predvidljivi, religiozni klišeji. Da biste bili Božji prijatelj, morate biti iskreni sa Bogom, deleći sa Njim svoja prava osećanja, a ne ono što mislite da bi trebalo da osećate ili kažete. Verovatno da treba da priznate neki skriveni bes ili ljutnju na Boga u izvesnim područjima svog života, gde ste se osetili prevarenim ili razočaranim. Dokle god ne budemo dovoljno zreli da razumemo da Bog sve koristi za naše dobro, dajemo mesta ljutnji na Boga zbog našeg izgleda, porekla, neuslišenih molitava, prošlih povreda i drugih stvari koje bismo promenili da smo na mestu Boga. Ljudi često krive Boga za rane koje su im naneli drugi. To stvara ono što Vilijam Bakus naziva »tvoj skriveni rasep s Bogom«. Gorčina je najveća prepreka prijateljstvu sa Bogom: Zašto bih bio prijatelj sa Bogom kada On dopušta ovo? Protivlek je, naravno, da shvatite kako Bog uvek radi u vašem interesu, čak i kada je bolno i kada vi to ne razumete. Ali, otpuštanje vašeg besa i otkrivanje vaših osećanja prvi su koraci ka isceljenju. Kao što su učinili mnogi ljudi u Bibliji, recite Bogu kako se tačno osećate.

Da bi nas uputio u otvorenu iskrenost, Bog nam je dao Psalme – priručnik za proslavljanje Njega – pune hvalospeva, ridanja, sumnji, strahova, ljutnje i dubokog zanosa spojenog sa zahvaljivanjem, veličanjem i iskazivanjem vere. Sve moguće emocije sabrane su u Psalmima. Kada čitate osećajna priznanja Davida i ostalih, shvatate da Bog želi da Ga i vi tako proslavljate ne zadržavajući ništa od onoga što osećate. Možete se moliti kao David: »Izlivam pred Njim moljenje svoje, tugu svoju pred Njim kazujem«. Ohrabrujuće je znati da su svi bliski Božji prijatelji Mojsije, David, Avram, Jov i drugi imali periode sumnje. Ali, umesto da su maskirali svoje strepnje pobožnim klišeima, otvoreno su ih iznosili i objavljivali. Izražavanje sumnje je ponekad prvi korak prema sledećem stepenu zbližavanja sa Bogom. Zato, budite iskreni sa Bogom.

Subota, 5. septembar 2020.

STVOREN SI ZA BOŽJU PORODICU

*»Jer je dolikovalo Njemu, za koga je sve i kroz koga je sve, pošto je mnoge sinove doveo u slavu, da stradanjima učini savršenim začetnika njihovoga spasenja.«
(Jevrejima 2,10)*

Vi ste oblikovani za Božju porodicu. Bog želi porodicu, i On vas je stvorio da biste bili deo te porodice. To je Božja namera koju ima za vaš život, koju je isplanirao pre nego što ste se rodili. Cela Biblija je izveštaj o Bogu koji stvara porodicu koja će Ga voleti, davati Mu čast i zauvek vladati sa Njim. Kaže: »Odredivši nas unapred u ljubavi, blagonaklonošću svoje volje, da nas Hristovim posredstvom usini.«

Budući da je Bog ljubav, On ceni srodstvo. Sama Njegova priroda je srodnička, pa se predstavlja rečima koje su vezane za porodicu: Otac, Sin i Duh. Sveto Trojstvo je Božji odnos sa samim sobom. To je savršeni primer harmoničnog odnosa i treba da se pozabavimo njegovim dubljim smislom. Bog je uvek egzistirao u odnosu ljubavi, tako da nikada nije bio sam. Njemu nije bila potrebna porodica, On je želeo porodicu. Zato je smislio plan da nas stvori, uvede u svoju porodicu i podeli sa nama sve što poseduje. To mu je pričinilo veliko zadovoljstvo.

Biblija kaže: »Po svojoj volji on nas je rodio istinitom rečju, da budemo prvina od Njegovih stvorenja.« Kada poverujemo u Hrista, Bog postaje naš otac, mi postajemo Njegova deca, drugi ljudi postaju naša braća i sestre. Sva ljudska bića stvorio je Bog, ali svi nisu Božja deca. Jedini način da se uđe u Božju porodicu je da se nanovo rodimo. Svojim prvim rođenjem postajemo deo ljudske porodice, ali svojim drugim rođenjem postajemo član Božje porodice. Bog »nas je po svojoj velikoj milosti vaskrsenjem Isusa Hrista iz mrtvih ponovo rodio za živu nadu.«

Poziv da budemo deo Božje porodice je sveopšti, ali postoji uslov: vera u Isusa. Biblija kaže: »Jer ste vi svi sinovi Božiji verom u Hrista Isusa.« Kad god bi Pavle zastao da sagleda večnu Božju nameru za sve nas zajedno, prolomilo bi se slavljenje: »Radi toga preklanjam svoja kolena pred Ocem, od koga svaki rod na nebesima i na zemlji dobija ime!« Onog trenutka kada ste se duhovno rodili u Božju porodicu, obdareni ste nekim zadivljujućim rođendanskim poklonima: porodičnim imenom, sličnošću sa porodicom, porodičnim privilegijama, pristupom

poverljivim porodičnim stvarima i porodičnim nasleđem! Biblija kaže: »A ako si sin, i naslednik si. Novi zavet stavlja poseban naglasak na naše bogato »nasledstvo«. Kaže ovako: »A Bog moj ispuniće svaku vašu potrebu po svom bogatstvu u slavi u Hristu Isusu.«

Kao Božja deca, možemo da delimo porodično bogatstvo. Ovdje na zemlji smo dobili bogatstvo Njegove blagodati, dobrote, krotosti, slave, mudrosti, sile i milosti. Ali, u večnosti ćemo naslediti još više, Apostol Pavle je rekao »da znate kakva je nada na koju vas je pozvao, kakvo je bogatstvo njegovog slavnog nasledstva među svetima.« Šta u suštini to nasledstvo obuhvata? Prvo, imaćemo mogućnost da zauvek budemo sa Bogom. Drugo, bićemo potpuno promenjeni da bismo bili kao Hristos. Treće, bićemo oslobođeni od svakog zla. Četvrto, bićemo nagrađeni prema tome kako smo služili. Peto, imaćemo udela u Hristovoj slavi. Kakvo nasledstvo! Mnogo ste bogatiji nego što shvatate.

Subota, 12. septembar 2020.

ŠTA JE NAJBITNIJE?

»Ako ljubavi nemam, ništa mi ne pomaže.« (1. Korinćanima 13,3)

U životu se sve vrti oko ljubavi. Zbog toga što je Bog ljubav, najvažnija lekcija koju On želi da naučite ovdje na zemlji je kako da volite. Ljubav je ono u čemu smo Mu najsličniji, tako da je to osnova svake zapovesti koju nam je dao: »Jer se sav zakon izvršuje u jednoj reči to jest: ljubi bližnjega svojega kao sebe.« Naučiti da se nesebično voli nije lak zadatak. To je potpuno suprotno našoj egocentričnoj prirodi. Zato nam je dat ceo život da to naučimo. Naravno, Bog želi da volimo sve, ali je posebno zainteresovan da naučimo da volimo ostale u Njegovoj porodici. Kao što smo već videli, to je druga svrha vašeg života. Petar nam govori: »Poštujte svakoga: braću ljubite.« Isus je rekao da je ljubav koju imamo jedan za drugoga, a ne naša doktrinalna verovanja, naše najveće svedočanstvo za svet. On je kazao: »Po tom će svi poznati da ste moji učenici ako imate ljubav među sobom.« U večnosti ćemo zauvek uživati u Božjoj porodici, ali prvo imamo težak zadatak ovdje na zemlji da se pripremimo za večnu ljubav. Bog nas uvežbava dajući nam »porodične dužnosti« od kojih je najvažnija vežba ljubiti jedan drugoga. Bog želi da budete u stalnoj, bliskoj zajednici sa drugima tako da bi mogli da razvijate veštinu ljubavi. Ne možete se učiti ljubavi kada ste izolovani. Morate biti okruženi

raznim ljudima koji vas razdražuju, koji su nesavršeni i frustrirani. Kroz zajedništvo učimo mnoge istine. Ljubav treba da bude kruna vaših prioriteta, glavni cilj i najveća ambicija. Ljubav nije samo dobar deo vašeg života; ona je najvažniji deo. Nije dovoljno reći: »Jedna od stvari koje bih želeo u životu je da budem voljen«, kao da vam je to na listi od deset omiljenih. Međusobni odnosi moraju imati prioritet u vašem životu više od svega ostalog. Zašto?

Život bez ljubavi je bezvredan. Često se ponašamo kao da su međusobni odnosi nešto što treba da uglavimo u naš raspored. Govorimo da treba da nađemo vremena za svoju decu i stvorimo vreme za one oko nas. To daje utisak da su međusobni odnosi samo deo našeg života zajedno sa svim ostalim poslovima. Apostol Pavle naglašava: »Ako ljubavi nemam, ništa mi ne pomaže.« Posao je veliki neprijatelj međuljudskih odnosa. Preokupirani smo zarađivanjem za život, obavezama, plaćanjem računa i ostvarivanjem svojih ciljeva, kao da su te stvari svrha našeg života. Ali nisu. Svrha života je učiti kako voleti, i to kako Boga, tako i ljude. Život minus ljubav jednako je nula.

Ljubav će trajati zauvek. »Sada pak ostaje vera, nada, ljubav, ovo troje; a ljubav je među njima najveća.« Ljubav ostavlja nasledstvo. Tvoje ponašanje prema drugim ljudima, a ne tvoje zdravlje ili dostignuća, jeste ono što ostavlja najtrajniji pečat ovde na zemlji. Kada se završava život na zemlji, ljudi ne čeznu da su okruženi predmetima. Ono što želimo oko sebe jesu ljudi koje volimo i sa kojima smo povezani. Bolje je da ovu istinu naučimo ranije u životu nego kasnije. Nemojte čekati da budete na samrtni da biste shvatili da ništa nije važnije od ljubavi

Bićemo vrednovani po našoj ljubavi. Kada budete premešteni u večnost, sve ćete ostaviti za sobom. Jedino ćete poneti svoj karakter. Zato Biblija kaže: »Jer u Hristu Isusu niti što vredi obrezanje niti neobrezanje, nego vera koja se kroz ljubav pokazuje delotvorna.« Znajući ovo, predlažem vam da ujutru kada se probudite, kleknete pored kreveta ili sednete na rub kreveta i pomolite se ovako: »Bože, ako ništa drugo danas ne uradim, hoću da budem siguran da ljubim Tebe i ljude oko sebe zato što se u tome sastoji život. Ne želim da mi propadne dan.« Zašto bi ti Bog dao još neki dan ako ovaj protraćiš?

Najbolji način da se iskaže ljubav je vreme, a najbolje vreme za ljubav je sada.

Subota, 19. septembar 2020.

MESTO PRIPADANJA

»Nego živite sa svetima i domaći ste Bogu.« (Efescima 2,19)

Pozvani ste ne samo da verujete, nego i da pripadate. I u savršenom, bezgrešnom ambijentu Edema, Bog je rekao: »Nije dobro da je čovek sam.« Mi smo stvoreni za zajednicu, oblikovani za društvo, stvoreni za porodicu i niko od nas ne može da ispuni Božje namere sam. Svetom pismu su nepoznati usamljeni sveci ili duhovni pustinjaci koji su izolovani od drugih vernika i isključeni iz zajedništva. U njemu piše da smo jedno telo, jedna građevina, sunaslednici, sutelesnici, zajedničari, zglavci, da ćemo biti zajedno uzeti u oblake? Više nikada nećete biti sami svoji. Iako je vaš odnos sa Hristom ličan, Bog nikada nije nameravao da to bude vaša privatna stvar. U Božjoj porodici vi ste povezani s drugim vernicima, i jedni drugima pripadamo u večnosti. Biblija kaže: »Tako smo mnogi jedno telo u Hristu a po sebi smo udi jedan drugome.« Slediti Hrista znači i pripadati, a ne samo verovati. Mi smo deo Njegovog tela.

Da bi organi u vašem telu ispunili svoju svrhu, moraju biti povezani sa telom. Isto je tako i sa vama kao delom Hristovog tela. Stvoreni ste sa određenom ulogom, ali ćete promašiti svoju životnu svrhu ako niste ugrađeni u živo telo. Vi otkrivete svoju životnu ulogu pomoću zajednice sa drugima. Biblija nam govori: »Jer, kao što u jednom telu imamo mnogo udova, a svi udovi nemaju isti posao, tako smo i mi mnogi jedno telo u Hristu, a kao pojedinci mi smo jedan drugom udovi.«

Ako se jedan ud nekim slučajem odvoji od tela, on se suši i umire; ne može da opstane sam. Tako je i s vama. Odvojeni i odsečeni od krvotoka hrišćanske porodice, vaš duhovni život će presušiti i konačno prestati da postoji. Zato je prvi simptom duhovnog pada obično zanemarivanje prijatelja. Kad god postanemo nemarni prema zajedništvu, i sve ostalo počinje da se odronjava. Niste vi sami telo Hristovo. Da bi to iskazali potrebni su vam drugi. Zajedno, a ne odvojeno, mi predstavljamo Njegovo telo. Samo u redovnom kontaktu sa običnim, nesavršenim vernicima možemo da se naučimo pravom zajedništvu i da doživimo novozavetnu istinu kako da ostanemo međusobno povezani i zavisni jedni od drugih. Biblijsko zajedništvo znači da smo posvećeni jedno drugom kao što smo posvećeni Isusu Hristu. Bog očekuje da damo svoje živote jedan za drugog. Mnogi hrišćani koji znaju Jevanđelje po Jovanu 3,16. nisu svesni 1. Jovanove 3,16 gde piše: »On je položio svoj život za nas; i mi smo dužni

da položimo svoje živote za braću.« Ovo je vrsta požrtvovane ljubavi koju Bog očekuje da pokažete drugim vernicima, spremnost da ih volite isto onoliko koliko Isus voli vas.

Subota, 26. septembar 2020.

ISKUSTVO ZAJEDNIČKOG ŽIVOTA

»I mir Hristov neka vlada u vašim srcima, na koji ste i pozvani u jednom telu; i zahvalni budite.« (Kološanima 3,15)

Život je stvoren da bi se sa nekim delio. Božja namera za nas jeste da iskusimo zajednički život. Ovakvu vrstu zajedničkog života Biblija naziva zajedništvo. Pravo zajedništvo znači mnogo više nego pojavljivanje u klubovima. To znači iskusiti zajednički život. Ono obuhvata nesebičnu ljubav, iskreno deljenje, praktično služenje, požrtvovano davanje, saosećajno tešenje i sve druge zapovesti »jedan drugome« koje nalazimo u Novom zavetu. Kada dođemo do teme zajedništva, važna je veličina: manje je bolje. Isus je služio u maloj grupi učenika. Mogao je da izabere više, ali je znao da je to otprilike najveći broj ljudi koje možeš okupiti u manjoj grupi, da bi svi mogli da uzmu učešća. Hristovo telo, kao i vaše sopstveno, zaista predstavlja skup mnogo malih ćelija. Iz ovog razloga, svaki hrišćanin treba da bude uključen u malu grupu za proučavanje Biblije. To je mesto za pravo zajedništvo, a ne veliki skupovi. Bog je dao neverovatno obećanje vezano za male grupe ljudi: »Jer gde su dvojica ili trojica sabrani u Moje ime, onde sam Ja među njima.« Nažalost, ni prisustvo u maloj grupi ne garantuje da ćete iskusiti pravo zajedništvo. Izvorno zajedništvo nije površno i plitko čavrljanje. To je pravo, intimno učestvovanje, ponekad i u najsitnijim detaljima. Do pravog zajedništva dolazi onda kada su ljudi iskreni po pitanju svog identiteta i onoga što im se događa u životu. Oni govore o svojim povredama, otkrivaju osećanja, priznaju promašaje, obelodanjuju svoje sumnje, priznaju strahove, iznose svoje slabosti i traže pomoć i molitvu.

Autentičnost je prava suprotnost onome što se može sresti u klubovima. Umesto iskrenosti i poniznosti, tamo nalazimo pretvaranje, glumu, politikantstvo, površnu ljubaznost i prazne razgovore. Ljudi nose maske, odbojni su i ponašaju se kao da im je u životu sve ružičasto. Ovakvo ponašanje je smrt za pravo zajedništvo. Tek kada postanemo iskreni za pitanja našeg života, doživljavamo pravo zajedništvo. Biblija kaže: »Mi

pak hodimo u svetlosti, kao što je On sam u svetlosti, imamo zajednicu jedan s drugim... Ako kažemo da nemamo greha, sami sebe varamo i istine nema u nama.« Svet smatra da do intimnosti dolazi u mraku, ali Bog kaže da se ona događa na svetlu. Tama služi da sakrijemo svoje povrede, greške, strahove, promašaje i nedostatke. Ali na svetlu, mi sve to otvoreno iznosimo i priznajemo ko smo zaista. Naravno da autentičnost zahteva i hrabrost i smirenost. To znači suočavanje sa našim strahom od razotkrivanja, odbacivanja i ponovnog ranjavanja. Zašto bi iko preuzeo takav rizik? Zato što je to jedini način da se duhovno raste i bude emocionalno zdrav. Biblija kaže: »Ispovedajte, dakle, jedan drugom grehe i molite se Bogu jedan za drugoga, da budete isceljeni.« Rastemo samo ako prihvatamo rizik, a najteži rizik je biti iskren prema sebi i drugima.

U pravom zajedništvu ljudi doživljavaju uzajamnost. Uzajamnost je umetnost davanja i primanja. To je zavisnost od onog drugog.

U pravom zajedništvu ljudi doživljavaju saosećanje. Saosećanje ne znači davati savete ili nuditi brzu, površnu pomoć; saosećanje znači uzimanje za nekoga i deljenje njegovih patnji. Saosećanje kaže: »Ja razumem ono kroz šta prolaziš i ono što osećaš nije ni čudno ni ludo.«

U pravom zajedništvu ljudi doživljavaju milost. Zajednica je mesto milosti gde se greške ne pokrivaju, već otkrivaju i odstranjuju. Do zajedništva dolazi onda kada milost nadvlada pravdu. Svima nam je potrebna milost, zato što se svi spitičemo i padamo i treba nam pomoć da se ponovo vratimo na kolosek.

Ima i drugih prednosti koje ćete doživeti kao deo male grupe koja je predana pravom zajedništvu. To je neophodan deo vašeg hrišćanskog života koji ne možete prevideti. Već više od 2.000 godina hrišćani se redovno okupljaju u malim grupama da bi imali zajedništvo. Ako nikada niste bili deo ovakve grupe, zaista ne znate šta propuštate.

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za subotnu školu pri Glavnom odboru
Umnoženo u kancelariji izdavača – 2020.
Za internu upotrebu

adventistička misija 60°

DVD Adventistička misija donosi vam svakog tromesečja nove vesti iz misije. Upoznajte nove ljude i njihova životna iskustva. Saznajte kako su vaši darovi uticali na razvoj Božjeg dela širom sveta.

nova **ISKUSTVA** svakog
ista **MISIJA** tromesečja

Preuzmite
Power Point prezentacije sa
fotografijama osoba čija su
životna iskustva predstavljena u
Vestima iz sveta.

www.subotnaskola.org

HRIŠĆANSKA
ADVENTISTIČKA CRKVA